

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 13841/2022
02.02.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Марине Милановић, председника већа, Јелице Бојанић Керкез, Весне Станковић, Бранислава Босиљковића и др Илије Зиндовића, чланова већа, у извршном поступку извршног повериоца АА из ..., чији је пуномоћник Илија Петрушић, адвокат из ..., против извршног дужника Републике Србије, Високи савет судства, Привредни суд у Лесковцу, кога заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Лесковцу, одлучујући о ревизији извршног повериоца изјављеној против решења Основног суда у Лесковцу Ипв И бр. 604/21 од 03.03.2022. године, у седници већа одржаној дана 02.02.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији извршног повериоца изјављеној против решења Основног суда у Лесковцу Ипв И бр. 604/21 од 03.03.2022. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија извршног повериоца изјављена против решења Основног суда у Лесковцу Ипв И бр. 604/21 од 03.03.2022. године.

ОДБИЈА СЕ захтев извршног дужника за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Решењем о извршењу Ии 606/21 од 04.06.2021. године, усвојен је предлог за извршење извршног повериоца и одређено извршење пленидбом новчаних средстава са рачуна извршног дужника ради наплате новчаног потраживања извршног повериоца у износима ближе појединачно опредељеним у овом ставу изреке, са законском затезном каматом од доспелости до исплате и за износ од 27.000,00 динара на име парничних трошкова са законском затезном каматом од 18.02.2021. године, до исплате. Другим ставом изреке, утврђени су трошкови извршног поступка, и то трошкови извршног повериоца у износу од 24.660,00 динара, трошкови извршења насталих пред извршитељем у износу од 6.565,01 динара и на име накнаде за успешно спровођење поступка у износу од 3.690,61 динара. Трећим ставом изреке, наложено је Народној

банци Србије, Одељењу за пријем, контролу и унос основа и налога Крагујевац, да блокира рачун извршног дужника на износе ближе наведене у овом ставу изреке.

Решењем Основног суда у Лесковцу Ипв И бр. 604/21 од 03.03.2022. године, делимично је усвојен приговор извршног дужника и преиначено решење о извршењу јавног извршитеља Сандре Трајковић из ... ИИ 606/21 од 04.06.2021. године, утврђени трошкови извршног поступка у износу од 11.160,00 динара, док је одбијен захтев извршног повериоца преко досуђеног, до траженог износа од 24.660,00 динара, а у преосталом делу решење је потврђено.

Против правноснажног другостепеног решења, извршни поверилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном (члан 404. ЗПП).

Законом о парничном поступку („Сл. гласник РС“ бр. 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20) су изричито прописани услови под којима Врховни касациони суд може изузетно дозволити ревизију и одлучити о овом правном леку, онда када ревизија није дозвољена на основу члана 403. ЗПП. Истицање погрешне примене материјалног права представља законски разлог за изјављивање посебне ревизије, искључиво уколико због погрешне примене материјалног права у другостепеној одлуци постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или потребе новог тумачења права. Извршни поверилац ревизијом оспорава другостепено решење основног суда којим је усвојен приговор извршног дужника и делимично преиначено решење јавног извршитеља донето у поступку извршења у делу одлуке о трошковима који су извршном повериоцу били потребни ради вођења извршног поступка. Имајући у виду наведено, Врховни касациони суд није прихватио предлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, јер против решења којим се одлучује о захтеву странке за накнаду трошкова поступка, не може да се изјави посебна ревизија.

Сходно изнетом, Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији извршног повериоца, као изузетно дозвољеној, применом члана 404. став 1. ЗПП, па је одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, у вези члана 27. Закона о извршењу и обезбеђењу („Службени гласник РС“, бр. 106/2015... 9/2020), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 420. став 1. ЗПП је прописано да странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан. Према одредби става 2. овог члана ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде.

Одредбом члана 27. Закона о извршењу и обезбеђењу, прописано је да против правноснажног решења нису дозвољени ревизија, нити понављање поступка.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о поступку по предлогу за извршење, у коме ревизија није дозвољена у смислу одредбе члана 27. Закона о

извршењу и обезбеђењу, да се ревизијом оспорава другостепено решење основног суда, којим је усвојен приговор извршног дужника и делимично преиначено решење јавног извршитеља донето у поступку извршења у делу одлуке о трошковима који су извршном повериоцу били потребни ради вођења извршног поступка, то ревизија извршног повериоца није дозвољена против наведеног решења, којим је преиначено првостепено решење ни по одредби члана 403. став 2. тачка 2. 3 ЗПП, јер специјално правило искључује примену општих правила.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Захтев извршног дужника за накнаду трошкова ревизијског поступка није основан, с обзиром да одговор на ревизију није био нужан и неопходан, те му не припада право на накнаду трошкова тог поступка, у смислу одредбе члана 165. ЗПП, а у вези члана 154. став 1. ЗПП.

**Председник већа – судија
Марина Милановић,с.р.**

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић